

saa falde de lettere til Ro, naar man bag efter maa tage dem tilbage, efter at de have døjet noget ondt.

Intet Plejehjem benyttes, uden at man først fra Værge- eller Sogneraad eller hos kendte Folk paa Egnen har forhørt sig om det. Værgeraadene have i de Tilfælde, hvor det er forlangt, været villige til at overtage det lokale Tilsyn. Besøg i Plejehjemmene aflægges fra Anstalten mindst een Gang om Aaret.

Erfaringen viser fremdeles, at mange aandssvage ved at anbringes ude i Livet udvikle sig til langt mere Selvstændighed og Brugbarhed, end det vilde være muligt ved et fortsat Ophold i Anstalten, derfor kan Betalingen ofte nedsættes, eftersom Dygtigheden stiger. Adskillige af de dygtigste arbejdsføre kunne saa godt som fuldt ud gøre en Mands Arbejde, men kunne dog ikke paa Grund af Uselvstændighed eller vanskelig Karakter undvære Kontrollen. Naar Plejehjemmet forstaaer at behandle og lede saadanne Elever, kan det drage en betydelig pekuniær Fordel af Forholdet, og jeg har mere end eet Sted fra Aar til Aar kunnet spore en pekuniær Fremgang i de smaa Bedrifter, der i nogen Grad skyldes den billige eller gratis Arbejdskraft som den aandssvage yder.

Den kontrolerede Familiepleje har derfor til to Sider en økonomisk Betydning, som ikke maa undervurderes: Paa den ene Side sparer det offentlige 400 Kr. aarlig paa hver aandssvag, som anbringes i Familiepleje, og som ellers vilde være henvist til Anstaltsophold. Paa den anden Side kan Familieplejen bidrage til under beskedne Forhold at øge Velstanden i de Kredse, hvor den praktiseres; og den bør ogsaa kunne det. Thi man maa ikke alene være de Folk taknemmelige, som med Taalmod, Interesse og Kærlighed arbejde med paa dette opdragende Samfundsarbejde; men man maa ogsaa af Hjertet unde dem en pekuniær Fordel, som de paa deres Side maa vederlægge med mangen Ærgrelse, mangt et Besvær og mangen Taalmodighedsprøve, som de kunde være fri for uden de aandssvage.

Jeg tillader mig at benytte Lejligheden til paa bedste Maade at anbefale Familieplejen af aandssvage som en Institution, der baade af humane og økonomiske Grunde fortjener at støttes og fremmes, ikke mindst paa en Tid, da Pladsmangelen i Aandssvageanstalterne er saa stor som nu.

Ærbødigst

E. V. Rolsted.

P. v. c.
K. Paludan-Müller,
Assistent.

Til Bestyrelsen for Aandssvageanstalten
Gl. Bakkehus-Ebberødgaard.

130) *IV. K. a. Til Statens Lærerhøjskole.* Ved Samraad er forhandlet om at udskyde de korte Kursus i Kemi, Sundhedslære, Religion og Historie.

131) *IV. K. d., e., f. og g. Til Naturlærerkursus paa Karise Højskole. Til Dansk Skoleforenings Kursus. Friskoleforeningens Kursus. Kursus paa Universitetet for ældre Højskolelærere.* Ved Samraad er forhandlet om, at Bevillingen til Naturlærerkursus paa Karise Højskole bør bortfalde. Svarskrivelse:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 5. December 1910.

I Anledning af Udvalgets Skrivelse af 17. f. M. fremsender Ministeriet hoslagt Beretninger vedrørende de under Finanslovtkonti § 21 IV. K. d.—g. op-